

Euroweek 2014

LUCEMBURK, LUCEMBURSKO

ATHÉNÉE DE LUXEMBOURG

*24, Bd Pierre Dupong
L-1430 Luxembourg*

*Tél. : (+352) 2604 6115
Fax : (+352) 2604 6104*

Email : euroweek2014@al.lu

učitelé:

Jan Zítek

Daniel Kohout

studenti:

*Eliška Brabcová
Martin Šantora
Markéta Polendová
Jana Ženíšková*

*Šárka Janáková
Tereza Štochlová
Adéla Turková
Tomáš Gold*

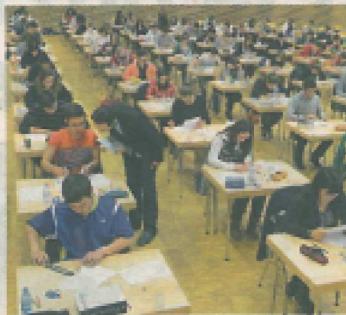

Školy zapojené do projektu EUROWEEK

Rakousko	<i>Höhere Technische Bundeslehrund Versuchsanstalt, Rankweil</i>
Belgie	<i>Institut de la Sainte Union, Kain</i>
Dánsko	<i>Kalundborg Gymnasium, Kalundborg</i>
Estonsko	<i>Tallinn Mustamäe Gümnaasium</i>
Finsko	<i>Oulun Lyseon Lukio, Oulu</i>
Francie	<i>Lycée Jeanne-d'Arc, Nancy</i>
Německo	<i>Geschwister-Scholl-Gymnasium, Sangerhausen</i>
Itálie	<i>Conservatorio SSma Annunziata, Empoli</i>
Lotyšsko	<i>Gulbene Gymnasium, Gulbene</i>
Litva	<i>Vida Sinkeviciene Saule Private Secondary School, Vilnius</i>
Lucembursko	<i>Athénée de Luxembourg, Luxembourg</i>
Maďarsko	<i>Kanizsai Dorottya Grammar School, Szombathely</i>
Polsko	<i>Zespol Szkol Ogólnokształcących Kamienna Gora, Zielona Gora</i>
Portugalsko	<i>Escola Secundaria Alcaides de Faria, Barcelos</i>
Rumunsko	<i>Colegiul National Moise Nicoara, Arad</i>
Řecko	<i>3rd Senior high school of Polichni, Soluň</i>
Slovensko	<i>Gymnázium Jána Hollého, Trnava</i>
Slovinsko	<i>Gimnazija in ekonomska srednja sola, Trbovlje</i>
Španělsko	<i>IES Narcís Monturiol, Figueres</i>
Nizozemí	<i>Theresialyceum, Tilburg</i>
Velká Británie	<i>Aquinas College, Stockport</i>
Česko	<i>Gymnázium Rokycany</i>

l'étude des langues diffère du reste de l'UE

KEMBOURG - La particularité linguistique du Grand-Duché se retrouve dans une étude d'Eurostat publiée jeudi. Elle montre que les écoliers luxembourgeois sont les seuls de l'Union européenne à tous apprendre le français et l'allemand comme langues étrangères au premier cycle du secondaire. Dans l'ensemble de l'UE, ils sont en moyenne seuls plus de 30 % à étudier une ou deux langues. A contrario, la proportion d'élèves à étudier l'anglais au Luxembourg est de 54,4 % en 2012, contre 96,7 % dans l'UE.

La moitié des élèves apprennent l'anglais.

l'A4 et l'A1 fermées

KEMBOURG - Attention, il sera de nouveau difficile de circuler sur l'A4, week-end. Après les travaux de la semaine dernière, qui avaient provoqué de gros embouteillages, de nouveaux chantiers sont prévus. Les ronds et chaussées continuent leurs travaux de renouvellement de la couche de roulement de l'A4. Ainsi, l'autoroute d'Esch sera fermée à la circulation, de ce vendredi, 20 h, à dimanche, 6 h, dans le sens Esch-Luxem-

bourg du rond-point Remaerschen et la sortie Esch-sur-Alzette. Des déviations seront mises en place à travers la Métropole du fer pour aiguiller les automobilistes voulant se rendre vers la capitale ou vers l'A13 en direction de Pétange. À noter que l'A1 sera elle aussi brièvement fermée, dans la nuit de samedi à dimanche, entre Mertert et Wasserbillig, dans les deux sens. Une ligne haute tension sera enlevée entre 1 h 30 et 3 h 30.

PORTE OUVERTES

26 | 27 | 28

SEPTEMBRE 2014

10h00 – 18h00

-20% -10% = 90%

Pour plus d'information sur nos promotions* :

www.decilia.lu

*Voir conditions en magasin ou sur notre site.
Offres valables du 26.09. - 31.10.2014.

68, rue des Prés | L-7333 Steinsel
Tel. (+352) 33 23 27 1

Un melting-pot dans la capitale

LUXEMBOURG - Organisée par l'Athénée, l'Euroweek vient de débuter. Elle réunit 200 lycéens venus de toute l'Europe.

et les bons restaurants», détaille-t-elle. Ses explications semblent avoir fait mouche. Rui André, 16 ans, venu du Portugal, s'enthousiasme déjà devant «cette ville pleine de dynamisme et de culture».

Surtout, ce premier après-midi s'est révélé idéal pour développer les premiers échanges entre jeunes européens. Des relations d'amitié qui auront tout le temps de se renforcer durant la semaine, au fil des visites et des débats organisés. «Nos camarades venus de l'étranger logent chez nous. C'est génial! Je n'avais jamais rencontré quelqu'un venu de Lettonie. Et là, Reinis habite chez moi pendant quelques jours!», s'enthousiasme Jo, 17 ans, en 2e C à l'Athénée. C'est certain, l'aventure Euroweek ne fait que débuter!

Thomas Holzer

Les jeunes Européens ont découvert le centre de Luxembourg-Ville, jeudi après midi.

S'inscrire pour les cours de langues

LUXEMBOURG - La Maison d'Afrique Luxembourg organise des cours de français, de luxembourgeois, d'allemand et d'anglais pour débutants, qui se tiendront de 17 h 30 à 20 h 30 au Lycée Aline-Mayrisch, à partir du 1er octobre. Les inscriptions se feront ces lundi et mardi, de 10 à 17 h, à la Maison des associations, au 46, rue de Mühlenbach, à Luxembourg. maisondafafricasebl@gmail.com

Assistance pour les frontaliers belges

LUXEMBOURG - L'ASEL Solidarité frontaliers européens (SFE) lancera, à partir du 4 novembre, une permanence juridique pour ses membres. Un avocat spécialiste des questions frontalieres et du droit luxembourgeois conseillera les frontaliers concernant tout litige à propos de leurs activités professionnelles et privées au Grand-Duché. Ces permanences auront lieu chaque premier et troisième mardi du mois, à Arlon, sur rendez-vous. Pour bénéficier de ces conseils, il faut être membre de SFE. sfepermanence@gmail.com

200 Jugendliche aus 22 Ländern erleben Europa hautnah

„Euroweek“ noch bis zum 30. September in Luxemburg

Luxemburg. Vom 24. bis 30. September treffen sich in Luxemburg auf Einladung des „Athénée de Luxembourg“ über 200 siebzehnjährige Jugendliche aus 22 EU-Mitgliedstaaten, um sich mit Themen rund um Europa auszutauschen.

Diese Art von Treffen wurde bereits im Jahre 1992 ins Leben gerufen und fand ein erstes Mal in Kain in Belgien statt. Seit Ende September abwechselnd von einem anderen EU-Mitgliedstaat ausgerichtet, „Euroweek“ zielt darauf ab, unter jungen Europäern den Sinn für aktive europäische Bürgerschaft, Solidarität und Toleranz zu schärfen und die jungen

Menschen in die Gestaltung der Zukunft der EU einzubziehen.

In einem attraktiven Programm wird den Schülern die Möglichkeit geboten, eine spannende Mischung aus Sightseeing, Party und Kultur zu erleben und Erfahrungen auszutauschen. Während der Woche wohnen die Jugendlichen in Gastfamilien, wo sie das tägliche Leben und die Gewohnheiten des Landes kennenlernen. Darüber hinaus können sie ihre Kenntnisse in Fremdsprachen verbessern. Offizielle Meeting-Sprache ist Englisch. Freundschaften und Diskussionen fördern das Bewusstsein und den Respekt für einander in den vielfältigen Kultur-

Erbgroßherzog Guillaume im Gespräch mit den Jugendlichen.

(Foto: cikator zns)

ren, Wetten und Bildungssystemen. Dazu werden altersgerechte Themenvorschläge und Workshops angeboten, die den Jugendlichen kreative Zugänge zu einem Europa der gegenseitigen Anerkennung und des demokratischen Zusammenlebens eröffnen sollen.

An gestrigen Morgen fand in Gegenwart von Erbgroßherzog Guillaume und Erbgroßherzogin Stéphanie die feierliche Eröffnungszeremonie im großen Auditorium des hauptstädtischen Musikconservatoriums statt. Mit ei-

ner beeindruckenden „Flag Parade“, begleitet von der Vorstellung der teilnehmenden Staaten, und dem jeweiligen dynamischer Musik aus dem offiziellen Startschluss zur „Euroweek 2014“ gegeben. Ein besonderer Augen- und Ohrenschnaus-

In kurzen Grußworten betonten Joseph Salentiny, Direktor des Athénée, die hauptstädtische Schulschöflein Colette Mart, Kultusministerin Maggy Nagel, Marc Hansen, Statthalter im Unterchristianum sowie Christine Mayer, Vertreterin der EU-Kommission, dass die Jugend eng mit der Zukunft Europas verknüpft ist, und dass der eingeschlagene Weg dies demokratische Miteinanders durch junge, engagierte Menschen fortgesetzter werden soll.

Neben dem Erfahrungsaustausch kommt der Spaßfaktor nicht zu kurz.

EUROWEEK 2014 - LUCEMBURSKO

Co je Euroweek?

Ačkoliv jsem měla možnost se zúčastnit Euroweeku už před dvěma lety jako hostitelka, s letošním rokem pro mě celá akce dostala úplně nový rozměr. Během českého Euroweeku jsem se větší části programu neúčastnila, takže teprve v Lucembursku jsem měla skutečnou možnost zjistit, co Euroweek vlastně znamená.

Euroweek jako mezinárodní akce v rámci EU by nám studentům měl přinést několik důležitých poznatků, a to je jistě i jeho základní myšlenka. Přijíždime reprezentovat svou zemi a představit její kulturu ostatním lidem a národům. Na oplátku se zase my něco naučíme o jiných zemích, i když to může být jen to, že maďarský hip hop se skutečně nedá poslouchat.

Důležitou složkou je určitě spolupráce a komunikace. Nutnost mluvit a hlavně se domluvit. Jinými slovy usněst se na jednom řešení a odpovědi na otázku či problém v cizím jazyce. To na takovém workshopu, kde má každý z dvaceti členů skupiny svůj vlastní názor a spoustu argumentů, může být vážně výzva. Opačný problém pak nastane, pokud se téměř nikdo ze skupiny není ochoten o názor podělit, což byl bohužel případ i té mé.

To všechno jsou důležité složky Euroweeku, zřejmě nejvíce účastníků se však těší na poznávání ostatních, navazování přátelství a získávání kontaktů. A to jak během dne, tak i večer. Každý z nás si určitě odnesl z podobného večera nějaký ten zážitek. At' už pozitivní nebo negativní, hlavní je, že na něj hned tak nezapomeneme.

Ale to nejdůležitější poznání, které nám Euroweek přinesl, je vlastně velmi jednoduchá věc. Fakt, že spát se dá totiž všude a to v jakoukoli denní dobu, když se vám jen trochu chce.

Šárka Janáková, 4.B

Euroweek 2014, Lucembursko - oficiální program

Program lucemburského Euroweeku v Athnenée de Luxembourg se skládal z mnoha rozdílných částí – od návštěvy různých zajímavých míst, přes diskuze v mnohonárodnostních skupinách, až po sledování rozličných představení.

Den 1. – středa 24. 9. 2014

Příjezdový den. Den dlouhého čekání. Den, kdy postupně přijížděly všechny delegace, ale hostitelské rodiny si své hosty měly rozebrat až v pozdním odpoledni, takže se některé delegace vydaly na prohlídku Lucemburku na vlastní pěst. Když konečně přišel dlouho očekávaný moment, kdy se všichni měli dostat ke svým hostitelům, nastal poněkud chaos.

Kdeko nevěděl, kde a v kolik je zítra sraz, protože to nevěděli ani groupleaderi jednotlivých zemí, ba někteří tam ani nebyli. Učitelé nevěděli, kam mají jít spát. Dokonce se stalo, že se jedné účastnici narychlo sháněl hostitel, protože jí nebyl žádný přiřazen. Když se konečně vše jakžtakž vyřešilo, mohli si všichni jít užít první večer Euroweeku.

Den 2. – čtvrtok 25. 9. 2014

Den oficiálního zahájení. Den prvního velkého seznamování. Dopoledne proběhl zahajovací ceremoniál v reprezentativní hale lucemburské konzervatoře.

Přítomno bylo kromě organizátorů a účastníků i několik ministrů, dokonce i lucemburský korunní princ s manželkou. Vystoupení, která úvodní ceremoniál provázela, byla na vysoké úrovni, stejně jako občerstvení podávané po skončení. Vlajkový průvod proběhl bez problémů, pouze písň provázející nosiče vlajek nereprezentovaly jednotlivé země úplně nejlépe.

Odpoledne se všichni rozdělili do národnostně smíšených skupin, ve kterých absolvovali prohlídku města. Někteří vedoucí skupin si však sami nebyli jistí, co všechno mají ukázat, jiní své skupiny v půli prohlídky odvedli do baru, kde strávili zbytek vymezeného času. Všichni se však mohli blíže seznámit s lidmi ze všech ostatních zemí, což bylo určitě jen k dobru. Večer už čekal mezinárodní bufet, oblíbená součást každého Euroweeku.

Den 3. – pátek 26. 9. 2014

Den diskuzí. Den očekávaných představení. Ráno byli všichni rozděleni stejně, jako tomu bylo při prohlídce města, a skupiny se vydaly hledat nějakou volnou třídu, kde by mohly odpovídat na zadání dotazy. Ačkoliv se vybraná kulturní téma zpočátku zdála poněkud nesrozumitelná, postupně se vyvinula v zajímavou debatu, kde se všichni mohli dozvědět nové informace o různých národech. Závěry, ke kterým jsme došli, jsme museli shrnout a sepsat.

Odpoledne přišla na řadu vystoupení jednotlivých delegací, která si všichni jistě užili, a to i přes občasné

problémy s technikou. Mohli jsme si vychutnat divadlo, zpěv i prezentace, znovu jsme se však přesvědčili o tom, že nejefektivnější a nejzáživnější jsou lidové tance.

Den 4. – sobota 27. 9. 2014

Den sportovních a pěveckých aktivit. Ráno se každá delegace rozdělila v poměru 6:2, dva šli nacvičovat na evropský sbor, zbytek byl rozdělen do týmů na sportovní aktivity. Postupně si všichni vyzkoušeli volejbal s plážovým míčem, upravenou verzi basketbalu a vybijenou. Všichni měli šanci se prosadit a najít si v programu něco, co je bavilo, navíc díky tomu proběhlo další seznamování s ostatními delegacemi. Odpoledne bylo vyhrazeno akcím s hostitelskými rodinami.

Den 5. – neděle 28. 9. 2014

Den cestování a poznávání nových míst. Tentokrát jsme ráno nastoupili do autobusů společně s celou naší delegací, ne s neznámými lidmi, jako tomu bylo při prohlídce Lucemburku. Polovina účastníků se vydala na největší lucemburský hrad, Vianden. Druhá však na úplně jiné místo, do dolů Fond-de-Gras, a všichni se sešli až na oběd. Jakým způsobem bylo rozhodnuto, kdo pojede kam a proč, není známo.

Odpoledne jsme se, tentokrát už všichni společně, vydali navštívit Schengen a následně druhé největší město Lucemburska, Echternach. V Echternachu jsme měli rozchod, nikdo ale nevěděl, co tam stojí za vidění, takže všichni skončili někde v restauraci.

Místa, která jsme navštívili, za vidění stála, co tomu ale chybělo, byl průvodce, který by nám řekl, co je to, co zrovna vidíme, nebo kam se máme vydat. Po přesto poměrně vydařeném výletě všichni strávili další večer s hostitelskými rodinami.

Den 6. – pondělí 29. 9. 2014

Den v evropských institucích. Závěrečný den. Ráno jsme znova nasedli do autobusů tak jako včera a rozjeli jsme se do nové, moderní části Lucemburku, Kirchbergu. Nejprve jsme si mohli užít vyhlídkovou trasu autobusem, tentokrát už s výkladem o jednotlivých evropských institucích nacházejících se v Lucembursku. Poté se všichni přemístili do sídla Evropské komise, kde jsme měli přednášku o ničem, ale alespoň jsme se mohli zabavit s mikrofony a připadat si důležitě. Následovala prohlídka filharmonie, moderní a krásné budovy, kde jsme si mohli i zapívat.

Po obědě proběhl závěrečný ceremoniál. Opět na úrovni, s krásnými vystoupeními, ale s příliš mnoha dlouhými projevy. Předvedl se zde také evropský sbor a jednotlivé skupiny zde přednesly závěry, ke kterým dospěly během páteční diskuze. Také jsme se mohli pobavit několika vybranými fotkami z průběhu letošního Euroweeku. Večer už čekala závěrečná party v klubu Melusina, zamluveném jen pro Euroweek.

Den 7. – úterý 30. 9. 2014

Odjezdový den. I když některé delegace odjížděly až odpoledne, všichni museli být na místě už brzy ráno, a to proto, že studenti z hostitelských rodin museli jít do školy. Jestli to pro ně vůbec mělo cenu, je jiná otázka. Na druhou stranu jsme se alespoň všichni sešli na jednom místě a mohli se tak rozloučit a poprát šťastnou cestu. Postupně jsme se tedy všichni rozjeli zpět do svých zemí a domovů.

Tereza Štochlová, oktáva

Jak se domluvit na Euroweeku

Komunikace je príma věc. Důležitá je bezpochyby během každodenního života. Ve spojení s akcí jako je Euroweek ale dostává naprosto nový rozměr.

Ještě před odjezdem z pohodlného domova vás možná jako pilného studenta napadne pro jistotu omrknot pář běžně používaných anglických frází, najít si několik těch zdvořilých často opakovaných vět a otázek typu „aby řeč nestála“. Nejspíš to neuděláte, ale určitě si řeknete, že jste měli, když se je budete snažit vydolovat z hlavy před příchodem do hostitelské rodiny. Zbytečně, samozřejmě. Po několika lucembursko- německo- francouzsko- českých větách si s úsměvem oddychnete, protože na nějaké té chybě nakonec absolutně nesejdete. I když možná ne vždy. Pokud třeba nešťastnou shodou náhod pronesete před plnou halou slovo sheet vyslovené s krátkým i, můžete mávat papírovou cedulkou nad hlavou, jak chcete. Vlně smíchu stejně nezabráníte. Nicméně i tak určitě každý pochopí, co jste měli původně v úmyslu sdělit.

S trohou smůly se třeba taky dostanete do situace, kdy se potřebujete ujistit, že vlak, co by měl každou chvíli dojet k vašemu nástupišti, je ten správný. (A věřte mi, že je dobré nechat si to odsouhlasit, protože taky můžete dorazit omylem třeba do Belgie, nebo čekat v sobotu na vlak jezdící ve všední dny. A to se prostě stane.) Jenže

široko daleko je v okolí pouze jeden starší pán, který nemluví jinak než lucemburštinou. Ale i tak to prostě vždycky nějak jde. Vážně, že jo.

Se špetkou štěstí se zase můžete při prohlídce města naučit větu „Smrdí mi nohy.“ v několika jazycích. Protože to se vám v životě může hodit. A každopádně se při tom zasmějete.

Důležité je zkrátka nedělat si z komunikování hlavu. Nezáleží na tom, jaká je vaše řeč, nebo jak dobře umíte mluvit tou cizí. Nakonec, vždycky máte ruce a nohy. A úsměv!

Eliška Brabcová, 4.B

Jak se jí na Euroweeku?

Letošní Euroweek byl pro mnohé z nás zážitkem na celý život. Úžasné lucemburské památky, čistota, hospůdky v anglickém stylu, francouzské pekárny, pseudoněmecký jazyk... Týden se ale nenesl pouze ve jménu exkurzí, anglických konverzací a mezinárodního družení se, tentokrát byl i zážitkem gurmánským.

Snídaně. První den ráno. Vůně francouzského pain au chocolat a croissantů se nese kuchyňkou přepychové skautské klubovny. S koupelnou lepší než v kterémkoliv ze tří rokycanských hotelů. Již to nás mělo připravit na to, že v Lucembursku studenty polotovary neodbývají. A ani malými porcemi. Příchod k místní školní jídelně jen zasadil poslední ránu naší česko-gurmánské pýše. Prosklená budova se zajímavými architektonickými prvky. Z pusy se mi vydrálo pubertální „Wow.“ Naposledy jsem ho použila v šesté třídě. Výběr jako v restauraci, předkrm a dezert v ceně, pizza, těstoviny, steaky... Víc překvapení jsme být nemohli. Vzpomínky na naši školní jídelnu mi vehnaly slzy do očí.

V lucemburském supermarketu jsem si připadala také jako Alenka v říši divů. Ovoce jako z plakátu, nepopiratelně větší výběr. Přesto největším rozdílem byla kvalita. A možnost naprosto vše koupit předem nakrájené. Slaninu a uzené na kostičky, cibuli na kroužky. Lucemburčané si umí život ulehčit.

Příjemným překvapením byl i mezinárodní bufet. Zejména pak úspěch našeho stolu. Přivezli jsme si nejpestřejší výběr. Konkurovat nám mohli pouze Italové, ale i těm jsme zasadili zdrcující ránu citronovou kofolou. Ani nutella jim nepomohla. Díky tomu jsme degustovali s ještě větší chutí a vervou. A připsali si k seznamu další zážitek spojený s vynikajícím jídlem.

Hostiny v rodině už byly pouhou třešničkou na dortu, ale i moji hostitelé přiznali, že obvykle si nad večeří o třech chodech příliš často nedebušírují. To kvůli mně. Rodinu jsem měla vážně úžasnu. Dokonce jsem mohla i zažít návštěvu lucemburské pětilhvězdičkové restaurace s výhledem na celé noční město. A s cenami, které vám protočí panenky. Mojito, které místo minerálky dolévají pravým šampaňským, domácí bagetka s domácím máslem, třikrát amuse-bouche, steak s gratinovanými brambory a ochutnávka těch nejlepších francouzských sýrů. „Dá se umřít blahem?“

Týden v Lucemburku byl tou nejnáročnější akcí za mé studium na gymnáziu. Zároveň ale i tou nejlepší. A ač se to ze článku možná nezdá, nás pobyt nebyl pouze o degustaci místních laskomin, ale i o získávání mezinárodních přátelství. O přátelstvích, diskusích a poznávání rozmanitých evropských kultur. Snad proto se nám lucemburské hlavní město opouštělo s těžkým srdcem. Ale kdo ví, třeba si za rok uděláme menší výlet.

Markéta Polendová, oktáva

Neoficiální program

Banana's....Pokud se mě někdo zeptá, jak jsme trávili večery v Lucemburku, jednoznačně se mi vybaví Banana's. Malý, dvoupatrový, útulný studentský bar, který sloužil jako náš meeting point. Ačkoliv mě moje hostitelka předem upozorňovala, že noční život v Lucemburku není nic moc, myslím, že neměla pravdu. Možná to bylo těmi lidmi. Naši lucemburští hosté a kamarádi byli skvělí, ohromně přátelští a milí, zkrátka snažili se nám ukázat město ze všech stran. Naši partu tvořilo zhruba 30 studentů různých národností. Vídali jsme se téměř každý večer, takže po uběhlém týdnu jsem měla pocit, jako bych je všechny znala roky. A poté mi došlo, že je zřejmě nikdy neuvidím. To byla věc, která mě hrozně mrzela.

Další večer jsme spolu s mojí hostitelkou byly pozvány na typickou lucemburskou večeři. Sešli jsme se s několika dalšími studenty v doslova obrovském bytě. Usadili jsme se kolem stolu a vychutnávali si polévku, jež obsahovala hodně klobás, fazolek, slaniny a smetany, poté tradiční švestkový koláč, který vypadal lákavě už od pohledu. Bylo to hrozně fajn, konverzovali jsme, smáli se, jedli a pili. V těchto situacích jsem se bála trapného ticha a díkybohu nenastalo.

Co se týče závěrečné party, musím říci, že jsem byla velice mile překvapená. Organizátoři pronajali celou Melusinu, což byl v podstatě pravý diskotékový klub. Nechyběl DJ s velkými sluchátka na uších, reflektory a strobskopy. Navíc Lucembursko je země, která je velice tolerantní ohledně alkoholu. Některé výrobky jsou zde volně prodejně již od 16 let, takže mnoho studentů bylo nadšeno. Každopádně to byla perfektní tečka za celým týdnem, který byl moc krátký na to, aby se těšila domů. S určitostí vím, že Lucemburk je krásné místo a plánuji se tam v budoucnu vrátit.

Adéla Turková, oktáva

Lucemburk

Uprostřed západní části Evropy, sevřeno mezi Německem, Francií a Belgií, leží Lucembursko, malé a útulné velkovévodství. Srdcem téhle země je hlavní město Lucemburk. Město založil v 10. století hrabě Siegfried na pískovcovém masívu nad soutokem řek Alzette a Pétrusse jako vojenskou pevnost. Historické opevnění a jeho podzemní chodby můžeme v centru města najít dodnes, a je tudíž vyhledávaným cílem turistů vyražejících po krásách Beneluksu.

I my jsme samozřejmě měli možnost si Lucemburk několikrát projít. Nejvíce se nám líbilo v samém centru města. Náměstí Palace d'Armes je středobodem pro všechny závislé na kávě. V nejbližším okolí nás také osloví spousta světoznámých obchodů, barů a kaváren. Složitý terén, na kterém je město vystavěno, je překonán přibližně stovkou mostů, z kterých se naskytá opravdu krásný pohled na velký kus města. Nejvýznamnější historickou památkou města je katedrála Notre Dame ze 17. století, ve které se nalézá krypta Jana Lucemburského, českého krále. Na kopci nad městem se tyčí městská část Kirchberg, kde sídlí některé instituce Evropské unie např.: sekretariát Evropského parlamentu, Soudní dvůr Evropské unie, část Evropské komise, Evropský účetní dvůr. Návštěva Kirchbergu určitě ovlivní váš pohled na Lucemburk, jinak má totiž město krásný historický ráz a Kirchberg vám dokáže, jak moderní tohle hlavní město je. Městem se táhne pás nádherně upravených parků, které částečně oddělují centrum od okolních částí města. V roce 2013 se počet obyvatel Lucemburku přehoupl přes 100 000. V poslední době se město nadále nerozrůstá o nové rodinné domy, avšak přibývá luxusních bytových jednotek, které nezabierou tolik místa, to je totiž v Lucemburku velmi drahou komoditou.

Celé město se vyznačuje čistotou a pořádkem, který naruší možná jen nepraví francouzští bezdomovci žebrající o pár euro. Nikoho však neobtěžují, a tak si Lucemburčané mohou dál žít svými poklidnými životy.

Jana Ženíšková, 4.B

Hostitelská rodina

Pravděpodobně nejdiskutovanějším tématem před odjezdem do Lucemburska bylo v naší delegaci téma „hostitelská rodina“. Každý z nás si s sebou vezl různá očekávání, se kterými žil až do doby, kdy jsme se s hostiteli setkali poprvé. Někdo byl zklamaný, někdo spokojený a u někoho by se dalo říci, že jeho hostitel předčil jeho očekávání, jako tomu bylo u mě. Jméno mého hostitele bylo Pierre Beck a musím říci, že od první do poslední chvíle se o mě on i celá jeho rodina starali, jak nejlépe jen mohli.

Nutno podotknout, že k mému komfortu, kterého se mi dostávalo celý Euroweek, značně přispěla i jazyková vybavenost mých hostitelských rodičů, kteří hovořili anglicky i mezi sebou, abych rozuměl všemu, o čem se baví.

Dalším pozitivem mých hostitelů byla celková flexibilita a ochota přizpůsobit se mému programu. Vždy se snažili najít způsob, jak by mi mohli usnadnit cestu domů, což skoro pokaždé znamenalo, že pro mě jeden z rodičů přijel autem, a já se tak nemusel dopravovat místní MHD.

Není divu, že při loučení s mojí hostitelskou rodinou padala z mé strany slova vděku, neboť jsem si uvědomoval, že jsem měl na hostitele nebývalé štěstí, které bohužel neměl každý a já dnes mohu říci, že na Euroweek 2014 mám z velké části krásné vzpomínky právě díky Pierrově a celé jeho rodině.

Tomáš Gold, 4.B

Jak se žije v Lucembursku?

Životní úroveň obyvatelstva v Lucembursku je s tou českou téměř nesrovnatelná. Vezmeme-li si například minimální mzdu, v Lucembursku je 1. 921 euro, což je zhruba 51.000 českých korun. (V Čechách je to okolo 300 euro.) K samozřejmostem patří dvě až tři rodinná auta prestižních německých značek, dvou až třípatrový dům a velká zahrada.

Velké množství lidí se do Lucemburska stěhuje za prací převážně v bankovním sektoru, kde je zaměstnáno

největší procento obyvatelstva. Dle údajů Mezinárodního měnového fondu má Lucembursko nejvyšší HDP na jednoho člověka v Evropě. Úroveň ekonomiky se udává v porovnání s ostatními zeměmi Evropské unie okolo 200 % (Česká republika má 80 %). Vysoké příjmy se náležitě projeví v obchodech, kde jsou pro nás vysoké ceny – čokoláda stojí přibližně 8 euro. Není divu, v Lucembursku má svá sídla přes 200 evropských bank. Bohatství země spočívá také v obchodu s Evropskou unií, neboť ta má Lucembursko jako svého hlavního obchodního partnera. 86 % lucemburského obchodu tvoří právě zakázky pro Evropskou uniю.

Martin Šantora, 4.B